



Mälestusi küüditamisest lk 6

Ühed viidi.
Neilt võeti.
Teised läksid.
Ja jätsid.
Kolmandad?
Hoidsid maad paigal.
(Milvi Seping)

KEILA NÄDALALEHT
REEDE, 24.03.2023

nr 12 (719)

Keila leht

TEGIJA



Mari Heina

Elu peab olema huvitav - vähemaga ta ei lepi.

» LK 2

Nutimaailma asemel kummikeks ja lauamängud

Et Keila koolis on nutivaba koridor, on iseenesest juba vana uudis.

ALLAR VIVIK
ALLAR@KEILA.LEHT.EE

Täna peaks kolmandat kuud kestnud kitsendused kindlasti kõikidele õpilastele ei meeldi, kuid pedagoogide sõnul võiks need jätkuda ka järgmisel õppeaastal. Inglise keele õpetaja Anni Toom ütleb, et nutivabaduse idee tuli samast T-tähe kujulisest koridorist. Selles on tema sõnul „süüdi“ eripedagoog Anastassia Paasik. „Ta arvas, et võiks olla selline koridor. Siin töötavad eripedagoogid ja psühholoogid, kes puutuvad pidevalt kokku hariduslike erivajadustega lastega. Näevad probleeme ning mureid,“ kirjeldab Toom.

Nii nende kui kõikide teiste õpilaste jaoks on oluline, et aju peab vahepeal puhkama. „Olin päri ning panin ette: teeme siis terve koridori vabaks. Rääkisin siin klassi- ja aineõpetajatega läbi,“ meenutab Anni Toom.

Sildid ustel, seintel ja ka põrandal teatavad, millisest joo-

nest algab nutivaba tsoon. Mida tohib ning mida ei tohi. Kui piirangud alates kolmanda veerandi esimesest päevast algasid, olnud koridor õpilastest küllalt hõre. Sest mujal taolisi piiranguid pole.

Õppimiseks vajalik või lauamäng

Täiesti nutivaba ala siiski ei ole – lubatud on kasutada koolitööks vajalikke keskkondi. Rohelise tee on saanud Stuudium ehk e-päevik ja Quizlet. Viimases õpitakse inglise keele sõnavara ja hääldust. Keelatud on jututoad, arvutimängud, sotsiaalmeedia jne. „Et õpilased ei skrolliks-keriks pidevalt ekraanil. Ja mängud on ka hullud. Kui viiendad-kuuendad klassid terve vahetunni mängivad, siis on neil kohati raske tunni alguses nutiilmast välja tulla,“ räägib õpetaja.

Nutivabaduse koridori on annetatud mängu. „Siin on kast, milles näiteks kabe ning kummikeks. Olen näinud, et sellega on hüpatud,“ rõõmustab Anni Toom.

Veel on olemas malelaud ning malendid, alanud tõsine

malepuhang. Kellele ehtsaid viigureid ei jätku, mängib seda lubatud paikades nutiseadmes. „Seitsmendad klassid on koguni võtnud oma väikesi laudu ja malendeid kodust kaasa. UNO kaarte mängitakse ka palju,“ lisab õpetaja.

Kas on õiguste piiramine?

Õpilaste arvamused on seinast sein. Ajakirjaniku külaskäigu päeval tunnis olnud kaheksanda klassi õpilased, mõlemad Gregorid, on avastanud male ning kabe. Loomulikult jälgitakse Stuudiumit. Neidude arvates aga „istuvad“ mõned kaaslased piirangutevabades paikades senisest enam jututubades.

Tunnis olnud vahetusõpilased sõpruslinnast Barsbüttelist ütlevad, et nende üldharidus- ja ka algkoolis on nutiseadmed keelatud kogu koolimajas terve päev. „Vahetunnid peavad õpilased veetma õues koolihoovis. Kui keegi võ-

FOTOD: ALLAR VIVIK



„Kummikeksu proovitakse. Malet ja kabet mängitakse ka,“ ütleb Anni Toom



tab telefoni välja, tuleb see anda kooli büroosse ja saab alles päeva lõpus tagasi,“ on kord Saksamaal.

„Ega see neile ei meeldi. On neid, kes saavad mõistusega aru, et see on vajalik. Kuid on ka neid, kes arvavad, et see on

mõttetu ja rikub nende õigusi,“ vahendab Anni Toom. Tema sõnul aitab ilmselt ainult selgitamine ja argumenteerimine, miks on aeg-ajalt nutiseadmeist puhkamine vajalik. „Keelud ei ole kellegi kiusamine, vaid ikka õpilaste huvides. Ehk jätkub kõik ka uuel õppeaastal.“

UUDIS



Väärikas tunnustus Keilale

Sotsiaalvaldkonna parimad 2022.

» LK 2

UUDIS



Keila linna teenetemärk

Ettepanekud on oodatud 21. aprillini.

» LK 3

SELVER
Hea mõte

LAADA-
PÄEVAD

07.03-27.03.2023

6⁹⁹ -30%
tavahind 9,99



Laadapitsa
Selveri Pagarid, kg

SELVER
PAGARID

2⁴⁹ -24%
tavahind 3,29



Laadakook
(purukook moosiga)
Selveri Köök, 430 g, 5,79/kg

3³⁹ -20%
tavahind 4,29



Laadasalat
Selveri Köök, 700 g, 4,84/kg

0⁸⁹ -40%
tavahind 1,49



Kuldne klassikaline
röstsaia, viilutatud
Leibur, 500 g, 1,78/kg

Toodetud Eestis. Pakkumised kehtivad, kuni kaup jätkub. Pildidel on illustreeriv tähendus.

selver.ee

TEGIJA

Mari Heina



Oma 30. sünnipäeva tähistanud nõustamiskeskuse „Toetus“ üks asutaja ja pikaajne juht Mari Heina on võtnud pähe, et tahab selle aasta lõpuks pensionile minna ja pühenduda oma seitsmekordse vanaema rollile. „Ma ei tea, kas õnnestub ka,“ pole Mari ise selles plaanis üleliia kindel. „Toetuse“ kõrvalt on ju Mari psühholoog ka Marienthali kliinikus.

Psühholoogiks õppima mineku kihk oli värskel Keila Keskkoooli lõpetanud Maril nii suur, et pürgis Tartu Ülikooli sisse saada kolmel korral. Ei aidanud ka esimese töökoha, TK Vasar kolleegide veenmised minna majandust õppima. „Elu parimad aastad,“ ütleb Mari oma tudengiaja kohta ja teeb kummardu se kursuse juhendaja Jüri Alliku poole, meenutab Aleksander Pulveri õpetlikke inimkatseid tudengitega ja kinnitab, et on kursusekaaslastega endiselt sõbrad. Ja ka oma keskkoolikaaslastega teevad nad iga aasta paar üritust. „Ülikoolis sain julgemaks ja teada, kui olulised on inimestevahelised suhted,“ ütleb Mari. Professionaalse psühholoogia erakoolis ja psühhoanalüüsi õpingute käigus sai Mari teada ka seda, kuidas mitte murduda teiste inimeste muresid kuulates. „Tuleb enast osata ümber lülitada, nagu teatrirollis. Kui on vaja, olen nõustaja.“ Diplomitöö tegi Mari laste joonistuste teemal, sarnast projektiivmetoodikat kasutab ta praegugi oma töös – ka täiskasvanutega.

Tema esimene erialane töö oli juba tudengina Tartu Perekonnahõuandlas. „Võtsin inimesi vastu, kuulasin nende mure ära ja juhata sin vastuvõtule,“ kirjeldas Mari algaja psühholoogi esimesi tegevusi. Aga ka seda, kuidas sai ka täitsa ametlikult „kosjakontori“ rolli täidetud, aidates vallalistel teineteist leida – toona ju interneti suhtlusvõrgustikke abiks polnud.

Kui Keilas nõustamiskeskus sai loodud (loe sellest lähemalt eelmisest Keila Lehest), lihtsalt kujunes nii, et Marist sai selle juht, kuigi ta seda ise oma väikeste tütarde kõrvalt ei tahtnud. Nüüdseks on kolmest tütrest kaks keskusese ise ametis – Liisist saanud keskuse juht ja Maarjast keskuse logopeed. Kohe varsti pärast keskuse avamist tulid ka rängimad töökogemused – „Estonia“ ja Kurkse juhtumid, mille tagajärgedega tuli Maril ja ta kolleegidel päris pikalt tegeleda. Usaldusteenistusest loodud nõustamiskeskusest sai kriisiabi keskuse. 15 aastat oli Mari Harjumaa alaealiste komisjoni liige, et noori paharette õigele teele juhatada. Kui paljud on Keilas talt abi saanud, ei oska keegi öelda. Ja kas peabki sest teada saama. Ja taas toonitab Mari, kui oluline on tema tegevuses olnud töökaaslaste roll. „Seltskond peab olema hea. Kui ei ole, siis lähen ära,“ kinnitab Mari, kel on ka korralik kogemus koolist – 20 aastat oli ta koolipsühholoog ja õpetaja Saue koolis ja Toomkoolis. Saue Haridusseltsi tegemistes kaasa lüües oli Maril võimalus ka omanimelisel maal ära käia. Mari osales Keila Kinakese tegemistes ja oli seotud Kiwanise klubi rahvusvaheliste noortelaagritega, kus osales aktiivselt ka noorim tütar Kadri. Lisaks on Kadri Soomepoiste Pärimusühingu liige, sest Mari isa oli üks soomepoistest. Selle kõige kõrvalt on Mari nikerdanud tütardele rahvariideid. Taolist Mari mitmekesiste tegevuste loetelu võiks jätkata.

Õnneks on Maril hea rahulik koht ka olemas – siinsamas Tutermaal, endise nimega Kirikuküla metsade vahel, kus on elanud Mari suguvõsa vähemalt seitse põlvne. Siin kasvatab ta kartulit ja tomatit, korastab metsa ja küpsetab lastelastega lõkkevõrste. „Elu peab olema huvitav,“ võtab Mari vestluse kokku, vähemaga ta ei lepi.

VALDUR VACHT
VVACHT@KEILA.EE

Nädal piltides



Keila Kooli saksa keele õppijad 7.-9. klassini ja üks 11. klassi õpilane võõrustasid õpilasi ja õpetajaid sõpruslinnast Barsbüttelist Saksamaal. Külalastati ainetunde, kavas oli Keila, Tallinna ja Tartu päev ning ka looduse päev. Saabumisel tervitasid külalisi linnapea Enno Fels ja abilinnapea Eike Käsi. Vahetusõpilased olid Keilas 15. märtsist 22. märtsini.

UUDIS

Väärrikas tunnustus Keilale

Eesti Sotsiaaltöö Assotsiatsiooni pidulikult tunnustus-üritusel kuulutati aasta kohalikuks omavalitsuseks Keila linn.

KEILA LEHT
LEHT@KEILA.EE

Eesti Sotsiaaltöö Assotsiatsiooni (ESTA) 2022. aasta parimate sotsiaalaala töötajate konkursile esitati rekordiliselt 227 kandidaati. Parimaid tunnustati 13. erinevas sotsiaalvaldkonna kategoorias.

Esmakordselt tunnustati laureate aasta lapsehoidja, aasta kohaliku omavalitsuse ja aasta sotsiaalvaldkonna ennetustöö kategoorias.

Tunnustusüritus rahvusvahelisel sotsiaaltöö päeval, 21. märtsil toimus Viljandi Pärimusaides. Keila linna auhinda oli vastu võtnud abilinnapea Eike Käsi. Lisaks Keilale olid aasta kohaliku omavalitsuse nominentidena üles seatud Tartu Linnavalitsuse Sotsiaal- ja tervishoiuosakond, Jõgeva, Muhu ja Saue vallavalitsus.

Keilasse tuli ka teine väga väärrikas tunnustus: aasta sotsiaaltöötajaks valiti keilalane Lea



FOTO: KEILA SOTSIAALKESKUS

Kõre Lääne-Tallinna Keskhaiglast.

Parimate sotsiaalaala töötajate konkursi nominentidena olid üles seatud Jaane Põldme, Maris

Urgas, Terje Leinberg ja Ljubov Käsper Keila Sotsiaalkeskusest.

Suur tänu tehtu eest ja palju õnne, Keila sotsiaaltöötajad!

UUDIS

Ensto avas Eestis ainulaadse elektritestimiskeskuse

FOTO: RAIGO PAJULA

Kõrgpingeseadmete testimiskeskuse abil saab ennetada kuni 80% kõrgepinge võrgus toimuvatest riketest.

ENSTO ENSEK

Eestis ainulaadne 300 000 eurot maksma läinud testimiskeskus on varasemast kordades täpsem ja aitab üles leida ka mikrodefektid, mis avalduksid alles pikema aja pärast. Kõrgpingeringkete kontekstis tähendab see, et ära jääb sadades kordades kallim elektrivõrgu rikete parandamine ning laiem ühiskondlik kahju, mis tekib elektrihüanduse ajutisest katkemisest.

Ensto tegevjuhi Kaarel Suuki sõnul teeb testimiskeskuse ainulaadseks tipp tehnoloogia, mis võimaldab lisaks levinud pingetestidele, millega kontrol- litakse maakaabli tooteid mak-

simaalse ja seda ületava koormusega, testida ka toodete osalist läbilööki ehk osalähendust. „Ülitundlike seadmetega leiame kõrgepinge ühendustes või isolatsioonis üles ka kõige väiksemad defektid, mida silmaga pole näha, aga mis võivad elektrivõrgus mõne aja pärast rikkeid põhjustada,“ selgitas ta.

Ensto juht toob näite uurin- gust, mille tulemusel leiti, et ligi 80 protsenti kõrgepinge riketest tekivad just osalise läbilöögi tõttu. „Selle 80 protsenti hulgas on lisaks tootedefektidele, mida Ensto uues testmiskeskuses suudame tuvastada, oma osa ka paigaldusvigadel.“

Suuk rõhutas, et senisest palju täpsem toodete testimine on elektrivõrgu kui elutähtsa

infrastruktuuri lahenduste val- mistamisel väga oluline. „Ainu- üksi ühe maakaabli ühenduse remontimine võib tähendada ligi 5000 euro suurust kulu. Kui sellele lisandub elektrivõrgu rik- kest tingitud elektrikatkestus, võivad kahjud olla veel kordades suuremad,“ tõi Suuk näite.

Lisaks tipp tehnoloogiaga tes- timiskeskusele on Ensto Keila tehase fookuses ka aina nutika- mate toodete väljatootamine. „Oleme värskest alustanud uue generatsiooni maakaabli ühen- duste tootegrupiga, mis muu- dab elektrikute töö ohutumaks ja mugavamaks ning kaabli-

ühendused töökindlamaks,“ rääkis Suuk.

„Esimene nähtav tulemus testimiskeskuse ja uue tootegrupi koostööst on see, et saame uutele liigpinge kaitsetele anda sajaprotsendilise garantii. Liig- pingekaitse hoiab ära elektrivõr- gu seadmete rikke, mis võib tek- kida äikese, lülitamiste või muu järsu pingekasvu mõjul,“ selgi- tas Suuk.

Ensto toodab Eestis madala elutsüklikuluga innovaatilisi ja töökindlaid tooteid ning lahen- dusi õhuliinidele, maakaablitele ja elektrienergia kvaliteedi taga- miseks.



Allfilmistuudios käivad tuleval aastal valmiva mängufilmi „Emalõvi“ võtted. Filmi stsenaarist-reiissöör on Liina Triškina-Vanhatalo, produtsent Ivo Felt. Teisipäeval, 21. märtsil toimusid filmivõtted Keilas, haigla estakaadil, kuhu olid oodatud osalema ka taustanäitlejad.



FOTOD: VALDUR VACHT ja LÄÄNE-HARJU LASTERIKKAD

Kevade alguse puhul valmistasid Lääne-Harju Lasterikaste noored koolitusklassis kuldnokkadele pesakaste. Tööd juhendas Argo Aruvald (nokitsejad.ee). Nüüd on kevadekuulutajatel koht, kus pesa luua.

Keila leht
KEILA NÄDALALEHT

VÄLJAANDJA SA KEILA LEHT
KESKVÄLJAK 11
LEHT@KEILA.EE
TEL 658 8569

VASTUTAV VÄLJAANDJA:
EVELIN POVEL
AJAKIRJANIK:
ALLAR VIIVIK

KÜLJENDAJA:
IMBI KROMANOV
KORREKTOR:
ANNE SINIVEER

TRÜKK: PRINTALL
KOJUKANNE:
AS EXPRESS POST TEL 617 7717
UUDISED FACEBOOKIS: WWW.FACEBOOK.COM/KEILALINN

KOGUKOND

Ringkäigul Miki lasteaias

Päevalillede rühma avamisest sai aasta.

EVELIN POVEL
LEHT@KEILA.LEHT.EE

Miki lasteaia direktori Lenne Nõu kutsel vaatame Keskpargi servas olevas värviküllases majas ringi. Karikakrad, Nurmenukud, Karukellad, Võililled, Kullerkupud, loetleb Lenne lillenimelisi rühmi. Kiikame sisse abiruumidesse, sööklasse, saalidesse – avaras majas on ruumi ja valgust. Kui otsaga Päevalillede rühma jõuame, saab selgeks, et sealsetest lastest saab täiesti eraldi lugu. Lugu ukraina lastest.

„Avasime Mikis ukrainlaste rühma täpselt aasta eest, kui Keilasse hakkasid saabuma esimesed sõjapõgenike pered,“ tutvustab Lenne Nõu. „Ega meil vaba ruumi polnud, rühm toimetab endises õpetajate toas. Kandsime selle tühjaks: diivanid seisavad koridoris, kohvimaasin ja mikroahi rühmatöö toas. Mööbli komplekteerisime oma maja vahenditega, lapsevanemad abistasid värvide, paberi ja mänguasjade toomisel. Me oleme valmis läbi ajama kitsamates oludes ja kaasa aitama, et sõja jalust pagenud lapsed ja nende vanemad tunneksid, et nad on kindlas kohas ning hoitud.“

Päevalillede rühmas on 20 erinevas vanuses last, kelle heaolu eest hoolitsevad eelkõige õpetaja Anna Volkova ja assistendid Olha Tsybanova ja Olena Klymenko. Kõik kolm on laste jaoks iga päev olemas. Suhtlus käib rühmas kolmes keeles: eesti, vene ja ukraina keeles. Õpetaja Anna on Eestis sündinud venelanna, kes sattus Mikisse aasta eest konkursi kaudu. Direktor ei ole kolleegide kiitmise-ga kitsi.

Kui me Lennega rühmauksest sisse astume, käib parajasti tund: õpitakse tundma loodust ja eesti keelt käsikäes. Lapsed kirjeldavad märtsikuu ilma, räägivad metsloomadest ja nende kodudest ehk urgudest ja koo-bastest. Kui alguses lipsabki vastus suust vene või ukraina keeles, siis õpetaja järgi kordavad kõik samu fraase eesti keeles. Õpetaja Anna on konkreetne, aga üdini kannatlik ja heatahtlik.

„Keeleõppega on meil keeruline, sest korraga on kasutusel kolm keelt,“ räägib Anna. „Kolm last rühmas ei räägi vene keelt üldse: nad on kolmeaastased ja pärit ukrainakeelsetest peredest. Minuga räägivad nad ukraina keeles, ma saan neist aru, samas õpetan neile eesti keelt.“

Jõulude eel toimunud kolmekeelset pidu, kus lapsed tantsisid, laulsid ja lugesid luuletusi, meenutavad sooja sõnaga nii Anna, Olha, Olena kui Lenne.



FOTO: VALDUR VACHT

► Assistendid Olha Tsybanova ja Olena Klymenko ning õpetaja Anna Volkova

Anna kiidab oma assistente, kellega koos pidu ette valmistati. Emadepäevaks on valmimas uus pidu, kuhu on oodatud kõik laste lähedased. „Mõtleme teha peo kolmes osas ja muidugi kolmes keeles,“ on Anna põnevil. „Ja siis läheme kevadel veel Rocca al Marese eesti ajalooga tutvuma. Tahan lastele vanu eesti kombeid tutvustada.“

ÕPPISIME UUESTI ELAMA!

„Algus oli väga raske,“ meenutab õpetaja Anna. „Kõik 20 last olid stressis. Õppisime uuesti mängima, rääkima, kuulama muinasjutte. Lihtsad asjad on olulised. Paljud lapsed olid enne siiajõudmist näinud pommitamist, tundnud nälga, olnud pikalt keldrites: kriidid, värvilised paberid, käärid – nad polnud neid ammu näinud. Õppisime uuesti elama ja nüüd on nad elurõõmsad lapsed.“

Lapsevanemadki tulid alguses pingega, ent on nüüd rahunenud, tunnetades, et nende lapsed on armastatud ja hoitud. „Nad suhtlevad igapäevaselt lähedastega Ukrainas ja neil on hing haige – iga väiksema detaili võib häirida ja nutma ajada,“ ütleb Anna. „Aga nad mõistavad, et siin ei ole hirmu nende ega laste jaoks.“

Mis lastele meeldib? „Neile meeldib kõik: kuulata muinasjutte, õues käia, mängida, muusikatunnid, värvipildid, savi, liikumine,“ loetleb õpetaja. „Imelised lapsed, kes teevad kõike kogu hingest: müraavad, töötavad, õpivad, laulavad, tantsivad, isegi tülitsevad ja lepivad. Nad tahavad elada! Ja sestap võtavad kõik, mis võivad elult võtta! Puutun esimest korda kokku inimestega, kes on kogunud sõda – see on minu jaoks hinnaline elukogemus. Mul on parimad lapsed!“

LASTEL ON SIIN HEA

Assistendid Olha Tsybanova ja Olena Klymenko on sõjapõgenikud. Olha alustas teekonda Ukrainast Dnipropetrovskist koos kahe lapsega läinud aasta 8. märtsil. „Siia tulin kaua. Olin sellises seisundis, et lihtsalt kulgesin. Sõitsin algul ühte kohta Ukrainas, aga sealgi hakati pommitama,“ võitleb Olha pisaratega. „Laste ristiema kutsus siia. Ma ei teadnud isegi, kus Eesti asub. Neli ja pool ööpäeva sõitsime: rongi, bussi, autoga. Kuidas ja kuhu sai. Asju meil polnud, vaid seljakott dokumentidega. Ja teele kaasa võetud küpsi-

sed, need ei riknenud. Rongid olid nii täis, et sealt visati välja nii liigseid asju, koduloomi kui kiirestiriknevat toitu, meil seda polnud. Lapsed (8 ja 14) olid rahulikud, kohanesid, kuulasid teineteist ja toetasid mind.“

Olena saabus koos tütreaga Keilasse 6. aprillil. Ema õde, kes oli pool aastat enne sõja puhkemist siia tööle tulnud, kutsus. „15 minutiga pakkisime asjad ja asusime teele. Toitusime kivilikutest, mis olime kodus varunud. Oleme Donetsk oblastist, mida hakati pommitama juba sõja esimesel päeval.“ Olena kodukant on tänaseni sõjakoldes: „Seal pole midagi alles, elektrit antakse tunni kaupa päevas.“

Töö Mikis naistele meeldib. Ukrainaski töötasid nad laste-

aias ja ütlevad, et laias laastus toimib kõik sarnaselt. Nad on tänulikud, et ukraina lapsed saavad olla ühes rühmas – lapsed hoiavad teineteist. Vanemad on samuti rahul ja sõbralikud.

Eriliselt kiidab Olena Mikis toimivat saviringi – temagi voolis lastega: selleks oli vaja sõita naaberlinna savi koguma. Siin on aga kõik päris: savi, voolimine, põletusahi, glasuurimine. Eraldi sööklat kiidavad naised samuti.

„Toit on erinev,“ ütleb Olha. „Meie sööme palju liha, ka lapsed. Meil on rohkem päikest ja vitamiine, siin süüakse puu- ja juurvilju, et vitamiine saada. Me sööme neid ka, aga ikka armastame liha. Ja jahutooteid. Pelmeene tegime Ukrainas peaaegu

UUDIS

Oodatakse ettepanekuid teenetemärgi omistamiseks

Ettepanekud Keila linna teenetemärgi omistamiseks on oodatud 21. aprillini.

KEILA LEHT
LEHT@KEILA.LEHT.EE

Ettepanekuid teenetemärgi omistamiseks võib esitada igalüks. Linnavalitsusele tähtaegselt esitatav avaldus peab sisaldama Keila linna teenetemärgi kandidaadi nime, sünniaega, elukohta, elukutset või ametit, töö- või teenistuskoha ning teenete kirjeldust.

Keila linna teenetemärk on

asutatud 1998. aastal, kui möödus 60 aastat Keilale linnaõiguste andmisest ning seda antakse füüsilisele isikule Keila linnale osutatud eriliste teenete eest. Keila linna teenetemärk on valatud valgest metallist ning koosneb stiliseeritud männipuu kujutisest ja selle juurte vahele kinnitatud Keila linna vapist. Vapi kilp on kullatud, rukkilille süvend on täidetud sinise emailiga. Keila linna teenetemärgi ja selle juurde kuuluva tunnistuse on valmistanud kunstnikud Kuldar Hütt ja Terje-Irena Hütt. Keila linna teene-



temärke on välja antud 41, neist viimati eelmisel aastal Hurmi ja Jaanus Väljamäele.

VABANDUS

Eelmises Keila Lehes andsime teada, et Eesti Muusikakoolide Liidu „Parim noor instrumentalist 2023“ vabariiklikus voorus pälvis kolmanda vanuserühma B-kategoorias I koha Anniliil Blika Skalkina. Tegelik võitja oli **Gabriela Ehalil Skalkina**. Palju õnne!

Keila Muusikakool



LIIKUMISAASTA

Kettagolf ei küsi suvest ega talvest

Loode-Keilas asuvad kettagolfipargi talvine ja suvine ala: mõlemal on 18 korvi ning nende läbimine võistlustel võtab aega tunde. Harrastusena sobib spordiala igas vanuses mängijatele.

ALLAR VIIVIK
ALLAR@KEILALEHT.EE

Linnapildis valitseb kevad juba mõnda aega - lumi on valdavalt kadunud ning teed-tänavad tolmuavad. Kuid Loode tänava otsas asuval kettagolfi alal ehk Keila Talvekal on asjad veel lumised. Võistkondlik maailmameister, mitmekordne Eesti ning ka Balti meister Kaidi Allsalu seletab: lumi on treeningute ja võistlustega nii tihedaks tambitud, et sulab visalt. „Kõrvemaal on samad lood: ümberringi mõnus soe kevad, aga rajad ikka veel valged,” ütleb ta.

Ketta- või discgolfi nimestki on selge, et tegu on golfi sarnaneva mänguga. Kuid erinevalt Niitvälja väljakutest puuduvad siin kunstlikud veekogud, kaldad, roostikud künkad ja muudki. „Ühel alal on 18 korvi ning kõik muu valdavalt looduslik,” ütleb Allsalu.

Mis vahe on talvisel ja suvisel kettagolfil? Allsalu selgitab, et põhiline erinevus on ilmastiku-

oludes. Talvel on reeglina lumi maas ning riided tunduvalt paksemad kui soojal ajal. „Lisaks on pind jalge all kohati libe ja kettad võivad kaduda lume sisse. Seega on ehk veidi raskem kui suvel,” arutleb naine.

Praegu väike paus

Erinevad ka ketta lennukiirus ja -kaugus. Ketas lihtsalt ei lenda nii kaugele ja nii hea kaarega kui suvel. Sest mängija ei saa väga lihtsalt hoogu üles. „Lähedalt korvi viskamisel ehk puttimisel võib juhtuda, et ranne läheb külmaks ja käsi kangeks. See on jälle takistus,” lisab ta.

Mängida võib ka kinnastes, kuid Allsalu seda ei tee. Lisaks kasutatakse kinnastes ka õhukesi soojakotikesi, mis kestavad kuus kuni kaheksa tundi. Et tulemused oleksid ilmastikule vastavad, korraldatakse Eestis nii suviseid kui talviseid meistrivõistlusi.

Praegu on Allsalu hinnangul väike paus, sest kettagolfi ametlik suvine hooaeg algab aprilli

lõpus. „Ja lähebki taas karussell lahti, kus igal nädalavahetusel toimub midagi. Saab niisama mängida ja ka võistelda,” ütleb Kaidi Allsalu. Keila suvine kettagolfi ala asub jalgpalliväljakute kõrval. Talvel on see suusaradade all. Suvel saab mängida ka talvisel golfialal.

Tegevus värskes õhus

Kõrvaltvaataja võib arvata, et kettagolf on ehk liigagi lihtne ala. Muudkui kõnni, viska: ei mingit suuremat pingutust. „Jõutreeningu, jooksu või mõne muu liikuva alaga võrreldes küll. Aga ka kõndimine on hea ning värske õhk alati garanteeritud,” kiidab naine. Võistlused

panevad proovile nii vaimu kui füüside. Kogu ala läbimängimiseks läheb aega kolm kuni neli tundi. „Kuutsemäel tuleb näiteks pidevalt üles ja alla kõndida, mis võtab kehveda füüsidega inimese hingeldama,” ütleb naine.

Allsalu kiidab Keila kettagolfi radu, millel mängimine on tasuta. Ehkki Harjumaal on väljakuid mitmeid, siis paljudel neist on kas parkimine või siis kogu pakett tasuline. „Siin tule ja mängi. Pealegi asub ala linna servas ning siia saab mugavalt ligi,” ütleb ta. Spordiala on sobiv kõikidele. Olge siis kas laps või juba pensionär. „Ja läbi saame radadel hästi,” lisab Allsalu.

FOTO: ALLAR VIIVIK



Kaidi Allsalu

KODULOOMAD

Algab loomade soodsa steriliseerimise ja kiibistamise aeg

FOTO: ALLAR VIIVIK

Esmaspäevast saavad Keila elanikud Jaama tänava loomakliinikus enda kasse soodsamalt steriliseerida.

ALLAR VIIVIK
ALLAR@KEILALEHT.EE

Keila Loomakliiniku doktor Jaak Jõks ütleb, et talve lõpp ja varakevad on olnud heitlikud. „Veebruaris oli juba see aeg, kui kassid olid häälekamad ja omanikud tõid neid operatsioonile. Märts võiks olla juba tihedam loomaarsti külastamise periood,” arwab Jõks. Paraku ärkavad paljud omanikud alles siis, kui loom teeb väga kõva häält või sirtsutab põrandale-mööblile halva lõhnaga uriini.

Loomaarst soovib steriliseerida kassi kuuekuuselt. Paljud omanikud pareerivad väitega: minul on tubane emane kass ja temaga midagi ei juhtu. Pa-

raku piisab sellestki, kui loom pääseb hetkeks õue ning jääb ikkagi tiineks.

Steriliseeritud looma tervis on vanemas eas parem. „Ja see aitab piirata ka nende arvukust. Paljud omavalitsused kulutavad raha kolooniatele, kassidele süstide tegemisele ning tasuvad hiljem varjupaiga arveid,” loetleb Jõks.

Keilas õnneks kolooniatega ning kontrollimatu paljunemisega muret pole. Sellegipoolest algab kliinikus esmaspäevast, 27. märtsist soodsama steriliseerimise ja kiibistamise aeg.

Isakassi operatsioon maksab siis tavapärase 65 euro asemel 25 eurot. Emase operatsioon aga 110 euro asemel 35 eurot. „Hinna sees on krae emasele loomale haavade kaitseks. Kui omanik tahab loomale vesti, siis maksab see eraldi 15 eurot,” ütleb Jõks. Operatsiooni vahe katub Keila linn. Soodustus steriliseerimisel kehtib seekord vaid kassidele.

Kiibistamine maksab nii kas-

sile kui koerale 12 eurot. „Praegu paneb linn sellele sada protsenti õla alla ja maksab kinni. Kassidele tasutakse ka operatsiooni hind,” lisab Jõks. Opereeritakse kõikidel tööpäevadel, v.a kolmapäeval. Kliinik asub Jaama 11e ja telefon on 670 5243.

Jõks seletab ka, et sooduskampaania lõpuajaga hetkel ei prognoosi. „Eks see kestab nii kaua, kui omavalitsus ütleb: rohkem eelarves raha ei ole. Väga tähtis on registreerimine linna elanikuks,” rõhutab loomaarst.

Kiip on kasulik, kui loomaga reisitakse. Koos tiheda liikumisega EL-i piirides on aeg mõelda kassi või koera europassile. „Tegelikult oleks hea, kui loom oleks aegsasti vaksineeritud. Ja seda just marutaudi vastu,” soovib Jõks. Eesti on küll marutaudi vaba, kuid šaakal on üle kümne aasta Läänemaale ning mujale kolooniaid asutanud.



► Loomaarst Jaak Jõks

Ning levitab ka tõbesid.

13 kuud väldanud Ukraina sõda on toonud kaasa põgenikela. „Enamus neist on loomasõbralikud inimesed, kes on sõjakoldest toonud kaasa lemmikuid. Aga tihti on loomal vaksineerimine tegemata,” tõdeb Jaak Jõks.

Praegu on õige aeg mõelda ka puugirohule. „Lumi on kiirelt kadunud ning puugid tulevad varsti välja. Loomad vajavad siis rohtu. Eriti just õuekoerad,” ütleb Jõks. Seda vajavad ka kassid, sest madal loom võib tuua koju uimase puugi.

Muuseumivaramust

Spordielu Keilas 1922-1940

12. osa

Riivo Murdalu mälestuste põhjal

Naissportlaste tegevus algas 1931. aastal Keila Kaitseliidu spordiklubis ja 1937. aastast Keila Spordi Ringi tegevuses. Võisteldi võrkpallis, kergejõustikus, koos Kaitseliidu Harju Malevaga koostati isegi pesapallinaiskond. Juba 1933. aasta 6. augustil võeti osa Harju Maleva esivõistlustest Pirital. Käidi võistlemas ka Paldiskis, Harkus, Juurus, Sauel, Tallinnas ja muidugi Keilas ning selle ümbruskonnas.



Võrkpallinaiskond 1933-1934 (taga vasakult) Hedvig Härma, H. Kleeser, Magda Kroon, (ees vasakult) Agnes Tammis ja Niina Vedruska.

H. Ellmani fotokogust.

Parimad naissportlased olid:

Magda Kroon – (1914-2000, abielus Räni) - võrkpallinaiskonna kapten, kergejõustiklane (kuul, ketas, oda). Harju Maleva esivõistlustel kergejõustikus saavutas 1932. aastal kuulitõukes esimese koha. Ta oli ka hea kiiruisutaja, Tallinna koolinoorte meister 1933. aastal 1500 meetri jooksus, Eesti meister kiiruisutamises 800 meetri distantsil 1934. aastal. Pesapallinaiskonna sõotja. Mängis vahel ka Keila meeste võrkpallimeeskonnas. Elas Tallinnas.

Härta Kroon – (2015-2006, abielus Laanela) – Magda Krooni õde, võrk- ja pesapallimängija. Elas hiljem Kanadas, kuhu on ka maetud.

Agnes Elvine Tammisson – (sünd 1917 Keilas, eestistatult Tammis, hüüti Aki) – võrkpallinaiskonna liige, kergejõustiklane, pesapallinaiskonna liige. Töötas juuksurina Keila „mäe peal“, hiljem elas Tallinnas.

Niina Vedruska – (1916-2016, eestistatult Vesikjärvi, abielus Tartlain) - Keila rätsepmeistri Jüri Vedruska-Vesikjärve tütar, võrkpallinaiskonna liige, kergejõustiklane, pesapallinaiskonna liige. Elas Tallinnas.

Hedvig Hermann – (1917-2008, eestistatult Härma, esimeses abielus Linnomägi, teises abielus Truus) – maadleja Egon Härma õde, võrk- ja pesapallimängija, kergejõustiklane. Elas Tallinnas.

Erika Mägi – Tallinnast, võrk- ja pesapallimängija. Abiellus pärast II maailmasõda Eesti meistriga 100 ja 200 meetri jooksus ja kaugushüppes Ruudi Toomsaluga.

H. Kleeser – Tallinnast, Hans Kubu eragümnaasiumi õpilane. Võrkpallinaiskonna liige. Evakueerus enne II maailmasõda Ameerikasse.

Asta Emilie Villa – (1918-1993, abielus Valge) – Keila raudteelaste Hans Villa tütar, võrkpallimängija.

Helju Elsbet Gutman – (1920-2014, eestistatult Marend, abielus Teedla) – pärit Keila lähedalt maalt, võrkpallinaiskonna liige, kergejõustiklane. Võttis aktiivselt osa Keila Spordi Ringi tegevusest. Elas hiljem Rootsis, maetud Stockholm.

Irene Louise Sarmo (1922-2019, esimeses abielus Grepp, teises abielus Loosberg, apteeker Georg Sarmo pojatütar, sõpruskonnas jaoks Ira) – võrkpallinaiskonna liige. Võttis elavalt osa Keila Spordi Ringi tööst, abistades majanduslikus tegevuses. Elas hiljem Kanadas, maetud Torontosse.

Vilma Rank (1921-2006, esimeses abielus Elb, teises abielus Laik) – võrkpallinaiskonna liige, võttis osa Keila Spordi Ringi tegevusest, pidude korraldamisest, oli näitleja spordipidudel, abistas majanduslikus tegevuses.

Linda Habel – (1917-1993, abielus Kontrimas) – Harri Habeli õde, võrkpallinaiskonna liige, kergejõustiklane. Oli Keila kodutütarde üks juhte. Elas hiljem välismaal.

Elfride Sprants (1916-1998, eestistatult Ene Salundi, abielus Oja) – tegeles kergejõustiku ja pallimänguga. Töötas Keilas kooliõpetajana. Kauaaegne kultuuritegelane.

H. Tallmeister – võrkpallimängija, eesti võrkpalli rahvusmeeskonna liikme õde. (Võimalik, et tegemist on Lydia Hildegard Kallikormiga (1916-1997), abielus Tallmeister, kes tegutses 40 aastat Eesti võrkpallikohtunikuna ja kuulus kohtunikekogu eestseisusesse – toim.)

MÄRTSIKÜÜDITAMISE AASTAPÄEV

Ajaratas 1949-1971

Tiiu Billeri (sünd Nurger) mälestusi küüditamisest ja elust Siberis.

Lühendatult tema raamatust „Mõtete rada 3“ (2021).

FOTOD: ERAKOOGU



Naised
metsatööl

Kinterepi
küla



Asta 1949. Märtsikuu, kooli kolmanda veerandi vaheaeg. 23. märtsil oli ema sünnipäev. Järgmisel päeval läksime linna. Ööbisime ema sõbranna juures, sest – nagu ma hiljem teada sain – oli küüditamise oht. Päeval sõitsime koju. Kodus oli kõik segamini keeratud. Ema õde Helmi Kalmus elas meie kõrval väikeses majas. Talle tuldi juba järele ja ema võttis otsuse, et läheb koos õega, sest meie olime ju ka viidavate nimekirjas. Ema hakkas asju kokku panema. Meie riided, 3 puuda jahu, 50 rubla raha ja veel asju, mida ma enam ei mäleta. Ja muidugi meie – kolm tütart – Aino, Tiiu ja Endla, sündinud 1935, 1940 ja 1945. Järele tuli meile külavanem Pähkelmann ja tema poeg.

Auto ootas maanteel. Autoni viidi meid hobusega, sel talvel oli palju lund. Mäletan, et koer jäi nutma. Viidi meid Trombi taluni. Mina tahtsin pissile ja ükski mind ei lastud. Noor Pähkelmann käis minuga. Autosõitu ei mäleta.

Siis pandi meid Keila jaamas loomavagunisse, kuhu olid tehtud narid. Meie saime koha vaguni vasaku poole alumisele narile. Seal oli juba enne meid Tarve pere: ema ja kaks täisealist tütart Marta ja Linda. Teisel pool mäletan ainult perekond Evertsoni, Valli poeg Jüriga, kes oli vaid 2-3-aastane, tema õde Elmi ja nende ämm.

Kui rong Keilas liikuma hakkas, panid naised torud hüüdma. Meie ema tõusis püsti ja käratas: „Jääge vait! Kui teie ulute, mis peavad siis tegema lapsed?“ Nad allusid ema ütlemisele.

Esimest korda elus sain sulatatud juustu sealsamas vagunis. Ma polnud niisugust asja enne näinudki; sellised asjad jäävad

meelde. Aknaid ei tohtinud lahti teha enne, kui Eesti piir jäi meist maha. Peatus rong vahel selleks, et meile süüa tuua (mingisugune punase kapsa supp) ja selleks, et jaamadest vett võtta. Ja muidugi „tualetti“ – vagunite alla, kus iga momenti jälgisid sõdurid. Meie, lapsed nagu lapsed ikka, aga kuidas end tundsid noored naised ja tüdrukud? Mäletan üht jaama, kus seisid mitmed rongid lätlaste ja leedukatega. Paljudel olid kanad akna peal.

Jõudsim Siberisse

Peatusime Tšerepanovo jaamas – seal ootasid autod, et meid veel sügavamasse metsa, taigasse viia. Olime juba koorma otsas – järsku käsk alla tulla. Niimoodi me ronisime mitu korda. Neil oli üks inimene vähem kui kirjas. Siis leiti see vana naine surnuna vagunist. Tal oli aastaid vist 80 ja ta kõrval nuttis poeg, kel aastaid umbes 60. Varsti nägime meist mõõduvat saani, kus selle naise paljad jalad lohisesid mööda lund – keegi oli juba omastanud tema kalossid.

Viidi meid rajooni keskusesse, Masljaninosse ja paigutati metsamajandi kontorisse ja klubisse. Järgmisel hommikul algas „orjade“ turg. Kokku olid tulnud kolhooside ja sovhooside direktorid. Kõigepealt valiti välja pered, kus olid mehed ja töövõimelised noored. Meid ei tahtnud keegi. Järele olid jäänud naised, lapsed ja vanurid. Ema rääkis, et siis astus välja metsatööstuse juht ja ütles, et lapsed kasvavad suureks ja ongi tööjõud olemas. Nii me sattusimegi päris metsa. See küla oli Aštak. Oli kaks barakki, üks neist muldonn. Bara-

kil polnud lage, katusel oli muld. Kui vihma sadas, siis sees oli hullem kui õues. Teine barakk oli suur, seal oli kolm tuba: üks läbikäidav ja sellest kummalgi pool veel kaks tuba. Keskmises oli keskel suur raudtünn (ahi), ümber kahekordsed narid. Vasak tuba erines teistest: seal oli sisustus nagu platskaardiga vagunis. Kolmas tuba oli midagi hirmsat: seal olid rohkem vanad ja haiged. Milline eemaletõukav lõhn seal oli! Nagu umbne oli.

Meie olime tükk aega muldonnis. Oleksime seal äärepealt emata jäänud: ta jäi kollatõppe ja oli meelemärkuseta. Mida keegi tõi, hoidsime kõik emale.

Kemps oli Aštakis metsa serval – laudadest kokku lõõdud päris pikk kuur. Iga augu kohal oli uks. Orus, teisel jõekaldal oli saun. Saunapäevi oli kaks – üks lastele ja naistele, teine mees-tele. Saunas olid puust kapad, millest endid pesime. Õues ukse kõrval oli metallkapp täide tapmiseks. Sisse riputati riided ja kappi köeti.

Tööst ja elust barakis

Algul oli töö klotsivabrikus: kased saeti ketasteks ja kettad raiuti klotsideks. Seda tegid naised ja noorukid. Klotsid pandi kastidesse. Kuivati oli suur, selle sees olid postide vahel liibid, millele need kastid pandi. Kui ma õigesti mäletan, siis kolmele või neljale eri kõrgusele. See ruum oli kole kuum. Traktorid olid üle lõõdud vineeriga, et mingisugustki sooja oleks. Proovi -40 kraadiga traktor käima saada. Kuivatis töötasid algul nii ema kui vanem õde. Õde saagis neid kettaid. Ema töötas hiljem metsas, laasis puid. Ja algul ka langetas.

Pärast paigutati meid suurde barakki. Sellele narile, mis oli ukse vastas. Olime teisel korrusel. Noorem õde kukkus sealt alla ja vigastas oma selja. Ta toetus selle paela peale, millel eesriie rippus.

Seal käpuli sõime ja tegin koolitööd. Perede vaheks oli ainult riie. Barabankasse (ahju) pani keegi talvel kogu aeg puid, et ära ei külmuks.

Tuleb meelde üks õhtu. Oli hirmus tuisk, kõik olid juba kodus, aga ema ikka ei tule. Käisin kogu aeg uksele vaatamas ehk viimati tuleb. Tuisk möllas nii, et need üksikud pihtad (nulud) olid lookas, oli tunne, et kohe need murduvad pooleks. Ema ei olnud kuulnud, kui teised ära läksid. Jäljed olid pooleldi kinni tuisanud – ime, et ta üldse koju sai.

Meenutan alati ka üht jõuluõhtut. Lapsed on lapsed ja uudishimu suur. Tahtsime näha, mida teised söövad, avasime „saktettoa“ ukse: laua taga kedagi polnud, aga laua peal oli mitu kuhja seedripähkli koori. Meil polnud leibagi. Sel õhtul tuli meie juurde Tarve ema, tal oli põues soe, leivataignast küpsetatud suur paks kook. Ei olnud kõik inimesed külmad, oli neid, keda teiste mure ka liigutas.

Aeg läks edasi. Paljud inimesed kolisid kõrvalasuvasse kolhoosi. Siis tehti baraki ühest suurest toast neli väikest, sisse ehitati vene ahi. Siis oli juba nagu oma nurk. Prussakad ja lutasid ühest toast teise – mina istusin ahju peal ja kui mõni nina prao vahelt pistis, siis see oli kutu.

Emal oli muidugi väga raske. Ühel momendil oli mõtelnud, et mis teha, lastele midagi anda ei ole. Teen tule alla, panen ahju kinni ja lähen koos lastega teise ilma. Aga oli jälle hea inimene – Paalami Ella, kes oli tulnud ja abi andnud. Tal oli mees ning tütar ja poeg mõlemad juba suured. See elu on olnud kole keeruline.

Meie, lapsed neid muresid ei näinud. Talvel tulime õuest koju – püksid seisid ilma meie-ta püsti. Kelkusid polnud, kuid

kohalikud tegid neid ise. Ja kui hästi need libisesid. Tehti poole puupaku sisse lohk istumiseks, teisel pool oli lehmasõnniku kiht, selle peale sai valatud vett, kiht kihi järel, see külmus ära ja kui sa sellise sõidukiga mäest alla tulid, siis peale lumepilve ei näinud midagi. Muidugi märke ronimine oli tülikas. Aga oli ka rõõmu.

Siis ehitati kolmas barakk. Seal oli kool. Ühes toas koos õpetajaga. Riide taga oli tema elamine. Ta tassis oma seljas kõik vihikud ja raamatud kõrvalkülast – see oli oma 6-7 kilomeetrit. Kui ma pimedaks pidin jääma, siis ta käis mind igal õhtul vaatamas.

Sellesse kolmandasse barakki tuli isegi klubiruum, kus hakati kino näitama. Pood oli algul suures barakis ühes toas. Leiba veeti Vooloovast härjaga suure kastiga vankril. Kui juba kuulsime hüüdeid ja käske härjale, siis võtsime poe juurde sappa.

Teed olid kõik puust (lizonovka), neid mööda sõitsid ka autod. Siis hakkasid eestlased omale maju ehitama. Ja said kartulimaad. Seeme toodi, kuid kärmemad sõid neid uuteni, maha panemiseks ei jätkunud kõigile. Petrooleumi toodi, kuid head inimesed jälle mõtlesid teistele ja panid sinna vett juurde, nii et need tattinad ei põlenud, vaid prätusid.

Ühte head ema pean ka surmatunnini tänama. See oli Tregubova, Marina. Vanem tütar oli minuvanune, käisime ühes klassis. Ja see aeg, kui toiduga raske oli, käisime neil mängimas. Ta lubas meil kartuleid sussitada raudahju peal. Tagantjärele mõtlen, et see kartul oli vist rohkem põhjus, kui mängimine.

Kui barakis olime, tegi ema süüa õues. Meil oli igapähe oma lõkkekoht. Sedasi tehti süüa ka talvel. Kaks telliskivi ja nende vahel tuli. Mis kell ema küll pidi tõusma enne tööleminekut, et toidu valmis sai? Ükskord jõudis baraki ukseni, kui kauss koos kastmega lumme lendas. Ema vasak käsi kirvest hoidis, kuid kergemaid asju ei tunnetanud.

Kinterepi küla

1954. aastal kolisime teise metsamajandisse. Vanas sai mets otsa. Kõrvalkülas, Bubentšikovos oli 7-klassiline kool, see oli meie külast Kinterepist 4 km kaugusel. Käisime jalgsi ja igal õhtul olime kodus tagasi. Seal ma lõpetasin 6-7 klassi. Koolis olid laste jaoks ka suusad, mis oli selle aja kohta suur üllatus.

Kinterepis oli pagar, toidupood, saun, medpunkt, klubi ja kontorihoone. Seal oli suur garaaz ja hobusetall. Algul oli elekter oma mootorist kella 24-ni, hiljem oli pidev vool. Kinterepis oli meil maja kahe pere peale. Meie ja Mart Kask oma õe ja vanaemaga. Aino ja Mart abiellusid ja said soome majja korteri. Meile ilmusid siis haned ja lehm. Isa tuli meie juurde Vorikutast 1957.

1957 lõpetasin kooli, käisin natuke aega tööl. 1958 abiellusin ja samal aastal sündis tütar Ljuba, hiljem veel kaks poega, kellest üks puhkab Siberi mul-las. Kaks nädalat enne tütre sündi sõitsid ema, isa, õde ja vanem õde oma tütrega Eestisse. Mina jäin Siberisse 1971. aastani ja siis tuln koos perega Eestisse tagasi.



Kuhu minna

HARJUMAA MUUSEUM

LINNUSE 9

HARJUMAA MUUSEUM

„HARJU ELU“

Püsinäitus Harjumaa ajaloost

„Naiste õiguste ja naiste pesu ajalugu ühes kärus“

Näitus

Avatud 1. veebruarist

AMANDUS ADAMSONI

ATELJEEMUUSEUM

ADAMSONI 3, PALDISKI

„Amandus Adamson - tsaari-riigi kuulus skulptor“

Püsinäitus

KEILA KULTUURIKESKUS

KESKVÄLJAK 12

Kogupere tsirkus

26. märtsil kell 11

„Audients“

RAAM teater

28. märtsil kell 19

Verekeskus

3. aprill kell 10-14

„Lootus“

Varmo Lindepuu fotod

7.-30. märts

„Kaleidoskoop“

Enno Veersalu vitraažid

7.-30. märts

KEILA SOTSIAALKESKUS

PARGI 30-3

Toivo Laansoo fotonäituse avamine

28. märtsil kell 11.30

Sotsiaalkeskuse teisel korrusel on tööpäeviti avatud Ukraina armeele kaitsevõrkude punumise punkt. Panustada saab nii võrku punudes kui materjali lõigates. Kokkuleppel ka muul ajal. Telefon 524 7284.

HARJU MAAKONNA-

RAAMATUKOGU

EHITAJATE TEE 1

JUTUHOMMIK:

AX-Teatri näitleja Maie Kivi loeb jutte Annie M. G. Schmidti raamatust „Kriimik“. Lisaks meisterdamine. Jutuhommikuid toetab Eesti Kultuurkapital

25. märtsil kell 12

„Unistuste Aed“

Arvo Iho fotonäitus

27. veebruar - 30. märts

RAAMATUKOGU GALERII:

„Null eelarve“

Foto ja ruumiinstallatsiooni

näitus

4. - 30. märts

MINU KOGU

„Vanad pabernukud“

10. märts - 27. aprill

LASTETUBA:

„Jänese aasta 2023“

Keila lasteaedade laste kunsti-
teosed jänepest

RAAMATUNÄITUS:

* Kauneimad raamatud 2022

* Palju õnne juubilar Mihkel

Mutile!

* Kauneimad lasteraamatud

2002-2022, võimalus mängida

liitsõnamängu

KEILA

MIIKAELI KOGUDUS

PALDISKI MNT 2

JUMALATEENISTUS

ARMULAUAGA

Paastuaia 5. pühapäev

Pühapäeval kell 11

Leerikursus

Teisipäeviti kell 18

Info tel 604 4808 või

keila@eelk.ee

KEILA

BAPTISTI KOGUDUS

HAAPSALU MNT 10

JUMALATEENISTUS

Pühapäeval kell 11

Võimalus registreerida end hingedoidlikule vestlusele: keila@kogudused.ee.

KEILA ADVENTKOGUDUS

PÖLLU 5

JUMALATEENISTUS

Laupäeval kell 11

PIIBLITUND

Laupäeval kell 12

EESTI APOSTLIK-

ÕIGEUSU KIRIK

KUMNA, MÄNNIKU TEE 14

Egiptuse Maria pühapäeva

liturgia

2. aprillil kell 10

Kaksteist kannatusevangeeli

13. aprillil kell 18

Ortodoksia vestlusringi osas

jälgi reklaami.

Kontakt: preester Roman

Tõnisson

roman@eoc.ee, tel 534 92 534

Urmas Kalda

29. VIII 1962 - 16. III 2023

Avaldame sügavat kaastunnet
Annele, Kristile ja Karlile
peredega
abikaasa, isa ja vanaisa
surma puhul.

Helle, Agu, Anne ja Toomas

Südamlik kaastunne Marisele
armsa õe

Inna Alperteni

kaotuse puhul.

Kolleegid sotsiaalkeskusest

Siiras kaastunne Eveli Kõule

VENNA

surma puhul.

Töökaaslased aktsiaseltsist
Valdek

Südamlik kaastunne
Kristjanile, Katrile ja Sirjele
kalli isa ja abikaasa

Toomas-Jaak Jussi

kaotuse puhul.

Majakaaslased Süsta tänavalt

Südamlik kaastunne Merli
Reinmannile isa

Jüri Aljamaa

kaotuse puhul.

AS Entek

Siiras kaastunne

Merli Reinmannile perega
kalli isa

Jüri Aljamaa

surma puhul.

AS Harju KEK

Otsin sind võõrastest silmadest
ja vihmastest ilmadest,
kurbadest lauludest,
pilvetagustest kaugustest,
aga ainus paik, kus leian sind eest,
on minu enda südames.
(Lauri Räpp)

Hans-Erik Laansalu Erik Tohvri

22. III 1933 – 12. VI 2020

Mälestan 90. sünnipäeval ja 3. surma-aastal.
Abikaasa

Kuulutused

AED&KODU

🇪🇺 Muru niitmine, trimmerdami-
ne, heki lõikus, okste äravedu,
kruntide korrastus. Tel 5897
7133.

OST&MÜÜK

🇪🇺 Ostan Eesti- ja nõukogude-
aegset vanavara: raamatud,
nõud, märgid, fotod, postkaardid,
kohvrid, mündid, vinüülplaadid
jne. Tel 504 0999.

🇪🇺 Raamatute ja mitmesuguse
vanavara (fotod, kassetid, mär-
gid, mänguasjad, suveniirid, tar-

beesemed jne) ost. Andres 514
0618.

🇪🇺 Ostan kasutuseta jäänud seis-
va sõiduki. Sõiduauto, maastur,
kaubik. Võib olla rikkega. Järgi
tulen puksiiriga. Võtan arvelt
maha. Kiire tehing ja vormista-
mine. Tel 5365 4085. skampus@
online.ee.

🇪🇺 Ostan kasutult seisma jäänud
või kiirmüügihinnaga sõidukeid.
Toimivaid, avariilisi, riketega, ar-
velt maas, vanu ja lihtsalt kasu-
tult seisvaid. Kohapeal kiire vor-
mistamine ja tehing. Pakkumisi
ootan seisevauto@gmail.com või

5618 8671. Järele tulen puksiiri-
ga ja tasun sularahas. Vormistan
ja arvelt maha võtan ise. Vaata
lisaks www.seisevauto.ee.

REMONT&EHITUS

🇪🇺 Katuse-, fassaadi-, üldehi-
tus- ja viimistlustööd. Korter-
majade renoveerimistööd.
Pakume erinevaid lahendusi
hoonete ja majade ehitusel.
mehitus@gmail.com 5352 9476.

MUU

🇪🇺 Korstnapühkimine (sh nõue-
tekohane akt), ummistuste liik-

videerimine, küttekollete (sh
korstnad) ehitus ja remont.
Teostan töid ka nädalavahe-
tustel. Tel 5372 4993, e-post:
korstnapyhkija@gmail.com.

🇪🇺 Kutselise korstnapühkija tee-
nused, küttekehade parandus.
Tel. 51 980 980, tulituli.ee.

KINNISVARA

🇪🇺 Välja üürida renoveeritud
ja möbleeritud 2-toaline korter
Põhja tn. 400 eurot kuus. Ahti
5800 4734.

KORVPALL

Keila esindusmeeskond alistas võõrsil Valmiera

Keila Korvpallikool teenis Ees-
ti-Läti korvpalliliigas 11. võidu,
alistades Valmiera 94:88.

ja viigistas seisu.

Korvpallikooli esindus-
meeskonna PAF liiga
põhiturniiri viimast
mängu Lätis Valmiera olüm-
piakeskuses alustas Keila
võimsa avaveerandiga, edesta-
des vastast 34:17. Lõpuveeran-
diks jõudis Valmiera küll järele

Mängu tulemus otsustati va-
baviskejoonel, kus kaheksast
viskest tabas korvi seitse. Mäng
võideti tulemusega 94:88.

Keila Korvpallikooli esin-
dusmeeskonna parimad olid
Matej Radunic 41 punkti ja 14
lauapalliga, Ivan Mikhieiev 12

punkti ja 7 lauapalliga, Marcis
Vitols 11 punkti ja 6 lauapalli-
ga ning Andrei Myronenko 11
punkti ja 5 lauapalliga.

Keila lõpetas põhiturniiri
hooaja 11 võidu ja 19 kaotuse-
ga, mis andis 16 klubi konku-
rentsis 12. koha.

FOTO: KEILA KK ESINDUSMEESKONNA FACEBOOK



**VORMISTA MATUS
INTERNETIS**
Viimastest elu

**TASUTA
LÜHINUMBER
16200**

Eesti soodsaim tuhastumatus, kabel, peielauad, ööpäevaringne lahkunu transport Eestis ja välismaal.

Memoris
Krematoorium ja matusbüroo

Männiku tee 123, Tallinn | Pargi 30, Keila
www.memoris.ee

BÜROOD: TALLINN, KEILA, RAPLA, VIJANDI, JÜRI

COSSER

Rehvid leiad oma sõidukile www.cosser.ee või võtad ühendust emailil ando@cosser.ee või tel: +372 5348 0453.

Rehvide kohaletoimetamine koju või lähimasse rehvivahetuspunkti
Keilas **TASUTA**.

Dokumendifotod Keilas!

Enam ei pea kaugele sõitma, sest dokumendifotot saab teha nüüd ka Keila Stuudios! Kui mingil põhjusel ei saa kohale tulla, siis saab fotograafi ka koju kutsuda.

Stuudio asub Keilas, Linnamäe tee 6.

Passipiltide tegemine maksab 10 eurot.

Suhtle tegijatega otse Facebooki kaudu või helista +372 5113033.



Palju õnne!

Juubilarid

LUULE AMELINA	85 (27.03)
UNO-MATI MÜHLBACH	80 (29.03)
ASTA TÕNISON	80 (29.03)
MARE LILLEMANN	75 (26.03)
MALL KIVISALU	70 (27.03)
HEINO PÕLDARU	70 (30.03)
ILONA BIRSKI	70 (30.03)

Kui te ei soovi, et teid lehes õnnitletak-
se, palun andke sellest sünnipäevale
eelneva kuu lõpus teada linnava-
litsuse infonumbril 679 0700 või
toimetusele telefonil
658 8569.

Sündinud

REBEKA RÄIM	14.03
FRANZ RODE KÜBARD	14.03

Nullist alates
Piiblitõdede algkursus

Kui sind huvitab,
aga ei tea, mis seal on.

Algus 30. märtsil, kell 18:00.
Haapsalu mnt. 10. Keila.
Tasuta. Sisaldab einet.

KEILA BAPTISTI KOGUDUS

**Keila Sotsiaalkeskus võtab tööle
TUGIISIKU,**

kelle tööülesandeks on erivajadusega lapse igapäe-
vane toetamine koolis ning vajadusel ka saatmine
väljaspool kooli.

Tööaeg osaline kuni 30 tundi nädalas, töölepingu
alusel.

Ootame Sind kandideerima, kui Sul on

- positiivne ellusuhtumine,
- rahulik ja kannatlik meel,
- hea suhtlemis- ja koostööoskus,
- soov õppida ja areneda oma töös.

Omalt poolt pakume:

- koolitust ja supervisiooni,
- toetavat meeskonda,
- põhikohaga töötajale 35 päevast puhkust.

Töölle asumise aeg esimesel võimalusel.
Kandideerimiseks saata CV e-posti aadressile
marika.pihelgas@keilasots.ee.

T 4. aprillil kell 19.00
Keila Muusikakooli saalis

KONTSERT

Evita Lohu (klaver)

**Kavas: Beethoven,
Chopin,
Rahmaninov jt.**

Sissepääs prii

NÄDALALÕPU PAKKUMISED
24. - 26. Märts

Eestimaine broiler Tallegg
3.99 -25%
2.99 /kg

Grillsnäkk Maks&Moorits
4.99 -22%
3.89 /kg

Kerge majonees 880g Felix
3.29 -21%
2.59 2.94/kg

Murakamoos 350g MEIE MARI
9.90 -29%
6.99 19.97/kg

Suur Kodusai 500g Fazer
1.69 -35%
1.10 2.20/kg

Naiste käekotid
-20%

Ja lisaks leiad meie kauplustest vähemalt 700 soodustust!

www.keilaty.ee Haapsalu mnt 57b, Keila